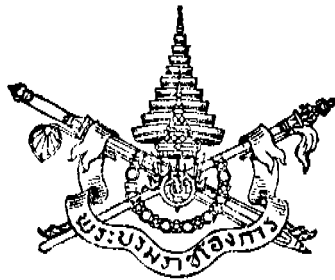

๑๐๔๓

ตอนที่ ๕๔ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กันยายน ๒๔๕๕

พระราชบัญญัติ

ควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๔๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๕๕

เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔

ตอนที่ ๕๕ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กันยายน ๒๔๘๕

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.
๒๔๘๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติ
ควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ร้องขอตาม
ความในมาตรา ๕ เว้นแต่ผู้นั้นจะมีคุณสมบัติและพินความรู้ดัง
ต่อไปนี้

- (๑) มีอายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป
- (๒) มีความรู้หนังสือไทยพออ่านออกเขียนได้
- (๓) เป็นผู้ที่ไม่เคยต้องโทษจำคุกตามกฎหมายลักษณะ
อาญา ภาค ๒ ส่วนที่ ๕ หมวดที่ ๕ หมวดที่ ๖ หมวดที่ ๗

ตอนที่ ๕๔ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กันยายน ๒๔๕๕

หมวดที่ ๘ และส่วนที่ ๕ หมวดที่ ๑ หมวดที่ ๒ หมวดที่ ๓
หมวดที่ ๔ หมวดที่ ๕ และหมวดที่ ๖”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖ ทวิ แห่ง
พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธ
ศักราช ๒๔๓๔

“มาตรา ๖ ทวิ ใบอนุญาตประกอบการอาชีพขายทอดตลาด
หรือค้าของเก่า หากสูญหายไปในกรณีใดก็ตาม ให้ผู้รับ
ใบอนุญาตไปขอรับใบแทนใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออก
ใบอนุญาตภายในระยะเวลาเจ็ดวันนับแต่วันสูญหาย”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติ
ควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๓๔
และให้ใช้ความต่อไปแทน

“มาตรา ๘ ผู้ค้าของเก่า ต้อง

(ก) แสดงนามของตนและคำว่า ผู้ค้าของเก่า ไว้ ณ ที่ทำ
การค้าของตน พร้อมทั้งใบอนุญาตในที่อันเห็นได้แจ้ง

(ข) มีสมุดบัญชีสำหรับการค้าของตนและจดรายการข้อ
สำคัญทั้งปวงแห่งการค้าลงไว้ทุกราย สมุดบัญชีตามที่กล่าวนี้
ต้องทำตามแบบและนำมาให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตลงนาม
และประทับตราก่อนทุกเล่ม

ตอนที่ ๕๕ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กันยายน ๒๕๕๕

(ค) แจ้งแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือนายตรวจ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าทรัพย์สินผู้มาเสนอหรือโอนให้ตนนั้นเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยทางทุจริต

(ง) ทำเลขลำดับเป็นเครื่องหมายปิดไว้ที่ของให้ตรงกับเลขลำดับในสมุดบัญชีเพื่อสะดวกในการสำรวจ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่า ผู้รับอนุญาตขาดคุณสมบัติตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๖ (๑) (๒) หรือต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกตามความผิดซึ่งได้ระบุไว้ตามมาตรา ๖ (๓) หรือต้องคำพิพากษาในฐานทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ถึงสองครั้งในปีเดียวกัน”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ ผู้ใดประกอบอาชีพขายทอดตลาดและค่าของเก่า โดยไม่มีใบอนุญาต หรือกระทำเมื่อใบอนุญาตถูกเพิกถอนแล้ว มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

ตอนที่ ๕๔ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กันยายน ๒๔๕๕

ผู้รับใบอนุญาตใดทำการค้าของเก่าหรือขายทอดตลาด โดยใบอนุญาตขาดต่ออายุ หรือฝ่าฝืนบทบัญญัติในมาตรา ๖ ทวิ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๓ หรือฝ่าฝืน กฎกระทรวงซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ มีความผิด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราช บัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ในระหว่างตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระ อาทิตย์ตก นายตรวจและเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีตั้งใหม่หน้าที่ ควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า ชอบที่จะเข้าตรวจ ใบอนุญาต สมุดบัญชี และทรัพย์สินของในร้านค้าได้” ผู้รับ ใบอนุญาตต้องนำใบอนุญาต สมุด บัญชี และทรัพย์สินของ ตามที่เรียกตรวจ ออกให้ตรวจโดยทันที”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี